

opereto »Mlada Breda« in dramatski prizor narodnih pesmi »Snubačie«.

Spuhlja. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 23. t. m. v prostorih g. Kolariča v Spuhlji igri »Zdravnikov strežnik« in »Izgubljeni raj«.

Sv. Vid pri Ptuj. Za pustno nedeljo priredi naše prosvetno društvo veselo spevoigro »Snubačie«, »Pericec« in druge take vesele reči.

Sv. Vid pri Ptuj. Dne 9. februarja je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Velika dvorana Slomškovskega doma je bila skoro polna zavednih naših članov in članic, ki so komaj čakali, da začno svobodneje dihati in se razvijati. Predsednik društva p. Konstantin je otvoril občni zbor ter pozdravil vse navzoče in zlasti g. sreskega načelnika dr. Vidica, predsednika mestne občine Ptuj g. dr. A. Remca in g. prof. F. Aliča. Nato je podal poročilo o do sedanjem delovanju društva, sledila so poročila drugih funkcionarjev. G. profesor Alič je nato imel kratko a jedrnat predavanje o izobrazbi našega kmetijskega naroda v prosvetnih društvih, in g. dr. Remec je govoril o odsekih v prosvetnem društvu. Z željo, da bi društvo napredovalo, cvetelo in se mogočno razvijalo, je zaključil predsednik lepi občni zbor.

Sv. Vid pri Ptuj. Premnogokrat se sliši o naših Halozah, da tu kraljuje le nož in kupica. Včasih že zavre vroča kri. Res, korajžni so naši fantje ne samo za slabosti, ampak še bolj za dobre reči in pa odločni tudi ter navdušeni za napredek. Korajžni so se pokazali dne 2. februarja, na Svečnico, ko se je 22 mladih fantov pridružil četi borcev v mladeniški Marijini družbi. Kako lep pogled je bil na to četo mladih fantov, ko je okrepčana s kruhom močnih, odločno izgovorila besede posvečenja in z navdušenjem pripela znak Brezmadežne na prsa. A iz srca jim je privrela edina želja: ostati vrli vitezi Brezmadežne. P. Danijel, njih vodja, jim je pa v cerkvi spregovoril krepke besede ter jim položil na srce, da naj vstrajajo na tej začetni poti. — Cerkvemu opraviću je sledila uspela Marijina akademija v Slomškovem domu. Posebno veselje nad tem dogodkom je v svojem govoru izrazil domači župnik p. Konstantin. Lepo sta tudi fante pozdravila tovariš Anton Majhen iz Lancove vasi in sedmošolec Vitko Mussek, ter jih navduševala za vzvišene ideale fantovskega življenja. Na sporedu so bile tudi de-

klamacije, petje in razni prizori. Lepa sklepna slika: fant ob Materi, je zaključila to lepo slovesnost. Fantje, tako naprej!

Cadram. Naši vrli igralci so na odru našega prosvetnega društva igro »Črna žena« tako izvrstno predvajali, da se bo igra na splošno željo našega občinstva in sosednih krajev ponovila. Ponovitev igre bo v nedeljo, 23. februarja, popoldne po večernicah. Komur je do lepega oderskega užitka in do vedre zabave, naj pride!

Prihova. Prosvetno društvo je vprizorilo v nedeljo dne 9. t. m. igro »Bele vrtnice«. Igralci, četudi so bili nekateri začetniki, so igrali prav dobro, nekateri stari igralci še prav izvrstno. Gospodu režiserju se imamo zahvaliti za lep uspeh.

Prihova. Kdor si želi smeha na pustno nedeljo, naj pride k nam v šolo, kjer priredi naša Jadranska straža burko »Trojčkie«.

Polzela. Naši igralci bodo vprizorili v nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v Prosvetnem domu dramo »Izpod Golice« v 7 slikah.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo deluje z vso vztrajnostjo. Dne 6. januarja se je ustanovil odsek fantov, ki je imel dne 9. februarja že prvo predstavo in sicer dramo v treh dejanjih »Fernando, strah Asturije«. Ustanovljen je tudi deklinski odsek, ki deluje pridno s svojimi rednimi sestanki ter se pripravlja za predstavo »Prisegame« pod vodstvom agline društvene delavke trgovke gospe Fleré Franje.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje pevsko društvo »Venček« vprizori na pustno nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v društvenih prostorih veseloigro »Babilone« v petih dejanjih.

Vransko. Če se hočete res prijetno zabavati in po dolgem času prav od srca naamejati, pridite prihodnjo soboto, dne 22. t. m., ob 20. zvečer ali pa v nedeljo, dne 23. t. m., ob 15. popoldne v dvorano »pri Slovanu«, kjer bodo igralci Katoliškega prosvetnega društva igrali burko »Lampacij vagabund ali zanikerna trojica«.

St. Janž pri Velenju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo je imelo v nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah, v društvenih prostorih svoj 24. občni zbor, na katerem je polagal stari odbor račune o svojem poslovanju v

preteklem letu in si je novoizvoljeni odbor začrtal svoje bodoče delo.

Teharje. V nedeljo dne 23. februarja ob treh popoldne se bo ponovila v društveni dvorani lepa ljudska igra »Črna žena«.

Orlavas pri Braslovcah. Naše prosvetno društvo je bilo ob razpustu kmalu vzpostavljeno, a delovalo ni, ker ni hotelo kaliti Marušičeve politike. Sedaj pa, ko nam neprijatelji prosvete ne morejo ovirati našega dela, vneto delujemo. V nedeljo dne 9. februarja so prav izborni podali naši igralci svoje vloge pri igri »Ljubavi cvet je zamorjen«.

Sv. Križ na Slatini. Naše Prosvetno društvo priredi na pustno nedeljo tri veseloigre: »Ženitna ponudba«, »Vesela vagabunda« in »Zamoroc«.

Sv. Ema pri Pristavi. Naše prosvetno društvo lepo napreduje. Vabi se mladina, ki še ni včlanjena, da pristopi ter se izobrazuje. Danes je izobrazba v narodnem, gospodarskem in verskem oziru bolj potrebna ko prej.

NASIM ODROM!

Vsakemu znani pisatelj Fr. Ks. Meško je izdal pri Mohorjevi družbi v Celju »Pasijon«. Delo je samostojno in posebno mogočno vpliva na pasijon sam kot uvod tri Gospodove predpodebe: Abel, Izak in dobri pastir. Pasijon je obdelan po svetem pismu v sedmih skrivnostih. Meškov »Pasijon« je eno njegovih najlepših ter najglobokajše segajočih oderskih del. Če že samo prečitaš Meškov velikonočni misterij, si prepunjen od veličine dejanj v predpodebah in posebno še v sedmerih skrivnostih. Našemu ljudstvu so bo Meškovo velikonočno darilo priljubilo, saj je res najbolj preseljiva postna pridiga in najboljša priprava za velikonočne praznike. Slovenski narod bo ostal pisatelju hvaležen za to potrebno delo, ki bo ostalo trajen kašipot k Onemu, ki je daroval za nas življenje, da smo odrešeni in poklicani v nebesa. Meškov »Pasijon« bo ogrel srca izobražencev in prepričevala naroda, radi tega ta misterij najtoplejšo priporočamo našim odrom!

Ali si že obnovil naročnino?

sedami: »Postavi se pred drevo s trinajstimi vejami in stopi 13 korakov v vzhodno smer, tamkaj je jama.« Vojni poročevalci, ki so videli na lastne oči v skale in v zemljo skrivita skladišča, pravijo, da so čisto varna pred nepoučenim očesom.

Pravi vzroki poraza rasa Deste.

Prvotni poveljnik abesinskih čet na južni fronti je bil neguševec zet ras Deste. Omenjeni je doživel v zadnjem času občuten poraz, moral se je umakniti in cesar ga je odstavil. Po odstatvitvi rasa Deste pronicajo v javnost pravi vzroki njegovih neuspehov napram italijanskemu generalu Grazianiju. Državne pošiljke orožja je ras De-

»Potem pa koj glej, haha! Ali takega, da ima denar.«

»Ali mu morate vrniti? Kako sta se zmenila?«

»Pomarnala sem ga. Ta si bo svojo trdo bučo še razbil.«

»Ali ima kaj zoper vas?«

»Zoper mene? Ne, prej kaj zoper tebe. Toda temu homo greben še pristrigle! Eno nit že imam, ki jo bo treba dalje odvijati, haha!«

Ta nit, o kateri je stara govorila, je bila na Dvornikovem. Tam namreč je pihal drug veter. Že kmalu po očetovi smrti je naročil Tevž dekli, ki je gospodinjala, da mora bolj varčno kuhati in vsak teden z njim obračunati, koliko je dobila in koliko izdala. Zaradi skope hrane so začeli posli seveda godrnjati in tudi po vasi osirati. O svečnici je mladi gospodar zmanjšal število poslov: odpustil je volarja in svinjarico. Ostali so se zaradi tega razburjali, še bolj pa, ko jim je hotel vsakemu na leto nekoliko odtrgati. Obiskal je tudi vse dolžnike, da bi mu vrnili denar. To je bilo jeze! Prav tisti, ki so ga prej najbolj hvalili, so zdaj najhuje razgrajali in ga obkladali z najgršimi priimki; povrnili pa mu večidel niso ničesar. Zdaj je spoznal staro resnico: Kdor denar izposojuje, si sovražnike kupuje.

Zaradi vsega tega je bilo pri Blazinovih neznanstvo veselje. Stara in z njo hčere, ki so imele prav tako ostre jezike, so na vso moč podpihovale Tev-

ževe nasprotnike. Med posli, ki so še bili gor pri Dvorniku, je bila Katra, kravarica, tovarišica Blazinove Lize. To so si najele, da jim je prinašala novice od Dvornika; potem so jih ženske prepletle z lažmi in razglasile po vasi, tako da je postajala podoba Dvornikovega Tevža vedno bolj črna. Ljudje so kmalu govorili, da ga je hudič obsedel in ga je vsega prevzela skopuška strast za denarjem. Ves dan, so pravili, zalezuje posle kakor pes in jih naganja, ponoči pa čep. v svoji kamri zraven skrinje, polne denarja in hranilnih knjžic, in računa in računa. Pri tem pa se jezno praska za ušesi in lasje mu štrlijo pokonci.

Da bi jih nihče ne mogel za jezike prijeti, so se Blazinove ženske prav po farizejsko napletale. Vsako reč so na široko razgrinjale in na hudo obračale, pa hinavsko dodajale, da so to od tega, ono od onega čule, da pa same kaj takega ne morejo verjeti in da je Tevž usmiljenja vreden. Ljudem pa je obviselo le to v ušesih, kar je bilo hudega, in tako se je zgodilo, da je pol leta po očetovi smrti veljal Tevž vsej soseski za lakotnika in skopuha. Marsikomu, ki ga je od prej poznal, se je zdelo nemogoče; verjetno pa je le bilo, kajti Tevža ni bilo nikamor na spregled in niti pare ni dal iz rok, če je ni moral dati.

Tisti teden po šentjurjevem je prišel kaplan k Dvorniku.

»Kaj je s teboj, Tevž?«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Barbara pri Mariboru. Dne 11. t. m. je v Gospodu zaspal Leopold Bezjak, bivši posestnik v Zikarcéh. Mož je bil globoko veren, pošten in daleč na okrog poznan, kar je pričal njegov pogreb. Bil je zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Svojo hudo dvamesečno bolezen je potrpežljivo prenašal. Domačim in sorodnikom, ki so mu s pravo ljubeznijo stregli, naše srčno sožalje! Na sedmni se je nabralo 30 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 9. februarja je po dolgi zelo težki boleznimi mirno v Gospodu zaspala v 63. letu starosti žena vdova Genovefa Kos. Rajna je bila rojena pri Sv. Jurju v Slov. goricah ter se je semkaj v Verjane pred 39 leti primožila. Njeno življenje je bilo močno zagrenjeno. V svetovni vojski je izgubila sina-edince, pred štirimi leti ji je umrl mož. Pogreb rajne se je vršil 12. t. m. zjutraj. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal sprevod, katerega so se udeležile tudi žene Marijine družbe ter tretjeredniki z zastavami. Pri odprtem grobu se je poslovil od nje preč. g. župnik v lepih besedah. Orisal je njeno življenje kot vzorno mater, tretjerednico in kot zvesto Marijino družbenko. Večna luč ji naj sveti, hčerkama pa naše sožalje!

Sv. Peter v Gor. Račgoni. V soboto dne 8. tm. je nagloma od srčne kapi zadet umrl Janez Paluc v Crešnjevcu v starosti 46 let. Bil je zvest naročnik »Sl. Gospodarja«. Zmiraj je bil med tistimi, ki vsako prvo nedeljo redno pristopajo k mizi Gospodovi. Ob odprtem grobu je spregovoril prisrčne poslovilne besede domači g. kaplan. Pokojni zapuščena žena in dve hčerki. Naj počiva v miru! — Spremijali smo k zadnjemu počitku Marijo Adamič iz Melov, staro komaj 45 let. Umrla je tudi nagle smrti, zadeta od kapi. Našli so jo v sobi mrtvo. Bog ji bodi milostljiv plačnik!

Veržej. V najlepših letih nas je zapustil Janko Panič. A za odhod ga je dobri Bog zelo lepo pripravil. Se pogreb je bil izredno lep. Ne zahtaj nas!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 13. t. m. je umrla žena Marija Petek iz Mezgovce na porodu prvega otroka. V istem času se zaziblje veliki zvon in naznani naglo smrt nekdanjega cerkvenega molilca Antona Cajnkarka iz Senika. Lep pogreb je imel šolar Francišek Potrena, 8-letni šolar, ki je na smrtni postelji prejel prvo sv. obhajilo po svojem katehetu č. g. Francu Ostercu, profesorju v pokloju.

Čadram. V sredo, 12. februarja, je umrl mož stare garde, poštenjak od nog do glave, kremenit značaj, ki ga ni mogla upogniti nobena sovražna sila, Ivan Vahtar, ki je dosegel starost 71 let. Z Vahtarjem lega v grob dober kos čadramske zgodovine, zgodovine borbe za naše verske in narodne ideale. Zadnji veteran te neomahljivo zvente in bojevite garde je odšel v večnost, iz katere so se mu vso dobo življenja svetilkali tisti ideali, ki se jih je vedno oklepil z vso močjo svojega duha in srca. Narodnost je bila za t. Vahtarja svetinja, ki jo je visoko cenil in hrabro branil. Biti Slovenec je nekdanj pomenjalo biti borec, in taktšen je bil Ivan Vahtar. Z t. Oberskim, t. Golčerjem se je bojeval, v isti vrsti z t. za Čadram tako mnogozasluznim monsignorjem Bezenšekom za pravice slovenskega naroda proti vsem nasilnim potujočevalcem, katerim so tudi bila na razpolago vsa gmotna sredstva. Vahtar je bil vedno nedostopen vsakomu poskusu podkupovanja. Kot Slovenec stare dobre korenine je svoje slovenstvo vedno spajal s katolištvom. Sodeloval je pri gradnji naše nove cerkve, sodeloval pri gradnji Društvenega doma, sodeloval pri naši krščanski prosvetni organizaciji, h kateri je pristopil med prvimi člani. Bil je član načelstva posojilnice in tudi za občinski blagor je deloval kot večletni odbornik. V petek predpoldne smo tega vrliga moža, ki ga je težka bolezen mučila 7 in pol leta, predno je Bog svojega zvestega služabnika poklical po plačilo, položili k večnemu počitku. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil v prisrčnih besedah g. duhovni svetnik Franc Hohnjec, ki je s krepkimi po-

tezami začrtal njegovo življenje in delovanje. Plemeniti Ivan Vahtar naj počiva v miru! Našemu narodu želimo veliko tako značajnih, odločnih, Bogu in narodu zvestih mož! Med številnimi udeleženci pogreba so tudi bili zastopniki požarne brambe, v koje imenu se je od rajnega poslovil g. načelnik Maks Leskovar. Pevski zbor Prosvetnega društva je zapel pri domači hiši »Vigrede, na grobu pa »Blagor mu«. »Slovenski gospodar« želi svojemu prijatelju, ki je bil nad 40 let naš naročnik, večni mir v Gospodu!

Cigonec pri Slov. Bistrici. V sredo dne 5. t. m. je po dolgi in mučni boleznimi izdihnila svojo plemenito dušo gđc. Cilka Dvoršek, zaščitna sestra Rdečega križa v Nišu. Svoje mlado, upapolno življenje je darovala iz ljubezni do bližnjega v nečni mladosti 22 let. Po 16letnem šolanju je lani končala šolo v Beogradu, nakar je bila v namješčenju le dva meseca, ko je morala radi bolezni v posteljo. V svoj rojstni kraj na Cigonco se je vrnila 5. januarja iskat zdravja. Toda ravno mesec dni potem je podlegla neozdravljivi jetiki. Velika množica ljudstva je je spremila na njeni zadnji poti, kar je bil najboljši dokaz, kako je bila Cilka prijubljena. — Ob tej priliki se rodbina Dvoršek najtopleje zahvaljuje vsem darovateljem krasnih vencev, g. Tkavcu za tolažilne besede, pevskeemu društvu »Lipa«, sploh vsem, ki so nas ob prebridki izgubi naše nepezbane Cilke tolažili ter vsem, ki so jo spremljali k večnemu počitku!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 10. februarja je v Medvednici umrla po dolgem hiranju in trpljenju vdova Ana Vrečko, po domače Bajtnarica. Vse hudo je prišlo nad ubogo mater in vdovo v zadnjem času: najprej ji je umrl dobri in skrbni mož, kmalu nato je zgubila edino hčerko Mico, omoženo Centrih, pri kateri je imela provžitek, in konečno ji je umrl še edini sin Franček v najlepši mladeniški dobi. Kot prava krščanska mati in trpinka se je v svojem trpljenju popolnoma udala v božje roke; vso svojo moč in tolažbo je zajemala iz pogostnega sv. obhajila, po katerem je vedno srčno hrepenela. Šla si k svojim dragim v večnost! Počivaj v miru, dobra žena!

Kekarja. V ponedeljek, 10. februarja, smo pokopali vrliga mladeniča Franca Fricelj, ki ga je smrt pokosila v 28. letu življenja. Rajni Franjo je bil značajan mladenič, ki je svoje

»Kaj? Nič.«

»O pač! Očetovo smrt si ženeš preveč k srcu; nič več te ni med ljudi. Tako se boš skisal in čudak boš postal.«

Tevž je molčal.

»Tevž, ne zameri, da se vtikam v tvoje zadeve! Ne kot duhovnik, kot tvoj prijatelj ti pravim: čuj, treba ti je človeka, ki te spravi na pravo pot! Lani si nekoč dejal, da bi rad Zvonikovo Marto. Ali bo kaj?«

»Bo. Zaupno Vam povem: obljubila mi je.«

»Zakaj ne napraviš resnice?«

»Ker so ji oče rekli, da morava dve leti počakati. Potrebna jim je še.«

»Zvonik ti je pravi patron iz Starega testamenta. Temu bi bilo treba dopovedati —. Toda ti, zakaj si predsedništvo odložil?«

»Odpustite, ne morem več!«

»Tevž, tako boš čisto zagnil. Človeku ni dobro, da venomer v eno tišči; kaj rad se oklene reči, ki tega niso vredne.«

»Ko pa ne morem, kakor bi rad!«

»Prav ti moreš, kakor hočeš. Dobre volje ti je treba.«

Dvornik je žalostno odmajal in molčal.

»Že vidim, Tevž, da danes ni s teboj nič. Pa še pridem in ne odneham, dokler te ne spravim pokoncu. — Zbogom!«

Mladi kmet je gledal otožno za njim. Ali se niso tudi kaplana že prijeli marnji, ki so se širili o njem in njegovi skoposti? Ali ni že nekako tako namigaval? Da, saj je moralo tako priti. Ko bi vsaj kaplanu — vsaj kaplanu — mogel povedati vso resnico!... Toda obljubil je očetu, da bo za vse čase molčal. Da, molčati mora: zavoljo očeta, zavoljo sebe, zavoljo vse rodovine!... Z vso silo se je odtrgal od teh bridkih misli in se obrnil na delo kakor vsak dan, ko je od ranega jutra do večera delal za tri.

Praznik sv. Rešnjega Telesa se je bližal. Tedaj se je po fari razvedelo, da je Tevž odložil poveljstvo »strelske družine«. Spet so imeli ljudje kaj govoriti in še huje so jeli Tevža obirati. Najbolj k srcu pa je šla stvar mojstru »Krištofu«. Ko je tiste dni nekoč srečal Tevža, ga je z obema rokama prijel za jopič in zavpil:

»Človek božji, za ušesa te bom! Ko bi tvoj oče mogel iz groba, te bi tudi — da, za ušesa! Kako sem se ponašal s teboj in z najinim sorodstvom in povsodi sem oznanjal tvojo čast! Ti pa — ti pa jo zavržeš kakor strgano coto. Kaj stoji v katekizmu, he? »Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, na svoji časti pa škodo trpi!« Nič mu ne pomaga, prav nič — še za knof ne! — Zakaj si odložil komando pri strelih? Če se ti za tisti sodček piva škoda zdi, jaz jih plačam deset.« (Dalje sledi.)

sta prodal na razne glavarje plemen. Od svojih lastnih vojakov je zahteval, da so mu morali plačevati prehrano. Moštvo je bilo na pol izstradano in se je borilo z največjo nevoljo.

Vojne pošiljke za Abesinijo.

V zadnjem času je dospelo v Džibuti in v angleške luke v britanski Somaliji zelo mnogo vojnega materijala za Abesinijo. Tudi oddelek tankov je bil izkrcan. Abesinsko vrhovno poveljstvo bo razdelilo tanke med čete na južnem bojišču. En del modernega vojnega materijala bo dčbil tudi ras Sejum na severni fronti.